

*"În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: **Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi mai suferi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, l-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: **Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.**"*** Matei 17, 14-23

Realitatea duhovnicească este că **toți avem, prin fiecare patimă sălășluită în noi, un duh necurat care ne stăpânește** și căruia i-am dat – prin repetarea unor păcate sau prin învoirea cu gânduri mincinoase – “drepturi” să ne “necăjească”. Părinții Pustiei nu se fereau să spună pe șleau *patimilor* pe numele de “draci”, mergând direct la cauză, la esență. De aceea ei vorbeau curent și firesc despre “dracul curviei”, “dracul intristării”, “dracul mâniei” sau despre cel al “iubirii de arginti”, de pildă. **Se poate deci spune că toți suntem într-o anumită măsură “posedați”** (într-un sens slab al cuvântului, unii părinți numind aceasta “a fi stăpâniți de bunăvoie de demoni”, spre deosebire de cazurile de îndrăcire propriu-zise, când omul este stăpânit complet și “fără voie”), **atât cât ne robesc una sau mai multe patimi**. Stapanirea duhurilor rele asupra noastră este – definind-o în termenii uzuali ai limbajului științific de azi – direct proporțională cu gradul de împatimire. **Aceasta nu trebuie să ne panicheze, ci doar să ne faca mai conștienți de ce se intampla cu noi**. Pana în momentul în care legiunea de demoni poate să preia controlul (aproape) deplin al sufletului se intampla un sir de cedari, care pot parea chiar foarte marunte, initial. Putem incepe, de pilda, prin indiferenta fata de cuvântul lui Dumnezeu, lasandu-l să fie calcăt în picioare de cei din preajma noastră. Diavolul, discret ca o pasare, va fura samanta cea buna pusă în noi, uzând de stapanirile sale asupra noastră, prin patimile care ne inlantuie. Va insamanta în schimb ganduri și porniri patimase, care, nebagate în seama, vor crește, vor “face pui” și, treptat-treptat, ne pot acapara inima cu totul, pana în situatia extrema în care, Doamne fereste, ne vom preda și ultima vointa buna, devenind, cum spune Sf. Nicolae Velimirovici, “o momaie” în mainile diavolului. În textele patristice se insista asupra importantei de **a ne împotrivi gândurilor rele din prima clipa, când sunt mai ușor de izgonit** (înainte de a se ajunge la treptele “de sus” ale pacatului și patimii) și de a sădi în loc gândurile bune și mai ales rugăciunea și chemarea cât mai deasă a numelui Domnului.

Evangelhia vindecării demonizatului ar trebui să fie un prilej de a ne pune în fața ochilor sufletesti teatrul de operatiuni continue al razboiului *nevazut* în mijlocul caruia traim chiar când nu ne dam seama sau chiar dacă nu credem acest lucru. “*Fiti treji, privegheati, potrivnicul vostru, diavolul umbla ca un leu racnind cautand pe cine sa inghita*”, ne indeamna și Sf. Ap. Petru. Mai cu seama într-o vreme ca a noastră, când razboiul este atât de intetit și se da pe atât de multe fronturi, când avem de luptat atât cu influentele și cu tentatiile din mediul descrestinat în care traim, dar, în acelasi timp, și cu “balastul” de inclinatii, prejudecati și obiceiuri gresite aduse cu noi din trecut, din “formarea” noastră lumească, avem nevoie mai mult ca oricând de maxima trezvie și hotarare de a purta acest razboi. Ne spun Parintii imbunatatiti de astazi ca, **în aceste timpuri, când nu prea mai avem ajutor din afara, ci pretutindeni ne izbim numai de sminteli, care mai de care mai mari, se mantuieste numai acela care este foarte hotarat, care vrea cu adevarat, din tot sufletul sa duca aceasta “lupta buna”**. Se mantuiesc numai aceia care lupta din rasputeri “**contra curentului**” și nu se lasa cu niciun chip “**dusi de val**”, în timp ce “*caldiceii*”, cei care nu duc o lupta constienta și angajata, ci sunt crestini mai mult “din inertie” repede sunt inghititi de valurile lumii și, chiar dacă nu-si dau seama, ajung sa moara sufleteste, furati de un duh sau de altul, spre care au fost inclinati mai mult.

Asadar sa luam aminte, sa ne pazim de gandurile viclene, sa plivim din radacina și cele mai mici buruieni ale patimilor și sa cultivam cu rabdare în gradina inimii noastre samanta cea buna a lui Hristos, din care sa rasara apoi, udata de ploaia Harului, rodul cel bun al vietii sfintite! Asa sa ne ajute pe toti Dumnezeu!

(<http://www.razbointrucuvant.ro>)

„Adu-ți aminte că în ceasul când te năpădesc demonii, se uită la tine și Domnul, să vadă cum îți pui nădejdea în El.”

Sf. Siluan Athonitul

Icoana Adormirii Maicii Domnului: Despre Adormirea Maicii Domnului, adica **moartea si inaltarea ei cu trupul la cer**, nu gasim date in Sfintele Evanghelii, ci numai in traditia Bisericii. Aceasta este tratata in scrierile a patru parinti orientali: **Patriarhul Modest al Ierusalimului, Andrei CritEANul, Gherman al Constantinopolului si Sfantul Ioan Damaschin**. Sarbatoarea **Adormirii Maicii Domnului**, cuprinde doua momente distincte, dar inseparabile pentru credinta Bisericii: in primul rand, moartea si ingroparea, iar in al doilea rand, invierea si inaltarea la cer a Maicii Domnului. Rasaritul ortodox a stiut sa pastreze **caracterul tainic al acestui eveniment** care, spre deosebire de Invierea lui Hristos, nu a fost subiect de propovaduire apostolica. Tipul clasic al Adormirii din iconografia ortodoxa se limiteaza de obicei la **reprezentarea Maicii Domnului stand intinsa pe pat in mijlocul Apostolilor, iar Hristos, in slava, primeste in mainile Sale sufletul Maicii**. In icoană, Hristos in slava, inconjurat de o "mandorla", priveste trupul Maicii Sale intins pe pat. In mana stanga tine o **figura mica de copil imbracat in alb si cu o aureola in jurul capului: este "sufletul precurat"** pe care tocmai l-a primit in bratele sale. **Cei doisprezece Apostoli, "stand in jurul patului, privesc cu spaima"** adormirea Maicii Domnului. Se recunosc cu usurinta: in planul apropiat, Sfintii Petru si Pavel, de o parte si de alta a patului. **Scena cu Atonie, un evreu fanatic caruia un inger i-a taiat amandoua mainile** cu sabia pentru ca a indraznit sa se atinga de patul funerar al Maicii Domnului, apare in majoritatea icoanelor Adormirii. Prezenta acestui detaliu apocrif in iconografia sarbatorii aminteste ca **sfarsitul vietii Maicii Domnului pe pamant este o taina ascunsa a Bisericii, care nu trebuie expusa profanarii**: inaccesibila vederii celor din afara, slava Adormirii Maicii Domnului poate fi contemplata numai in lumina launtrica a Traditiei.

Prohodul Maicii Domnului a fost alcatuit de **Manuel din Corint la inceputul secolului al XVI-lea**, dupa modelul Prohodului Mantuitorului, care se canta in Vinerea Mare. **Procesiunea cu Epitaful Maicii Domnului** a fost oficiata in **Ierusalim** inca din vechime. De aici s-a raspandit in Rusia si in celelalte tari ortodoxe.. Generalizata mai ales in bisericile rusesti, a patruns si in spatiul romanesc, prin **traducerea facuta, in 1820, de Ion Pralea**. Aceasta cantare este **incadrata in slujba de priveghere**, cantandu-se in trei stari, fiecare respectand linia melodica traditionala. **Legatura dintre Sambata Mare si Adormirea Maicii Domnului** este pusa in evidenta de strofele Prohodului Maicii Domnului: *"In mormant Viata/ Ai fost pus, Hristoase,/ Si-a vietii Maică-acum/ intră in mormant/ Si se muta la viata cea de sus"*. Initial, Prohodul Maicii Domnului era cantat in timpul Utreniei. De aici si practica de a intercala versete din Psalmul 118, inaintea fiecărei strofe. Cu vremea, randuiala cantarii Prohodului Maicii Domnului s-a mutat in cadrul **Vecerniei Mari, dupa imnul Sfantului Simeon, "Acum libereaza pe robul Tau, Stapane..."**. La sfarsit, se iese afara si **se inconoara biserica cu un epitaf** pe care este reprezentata Adormirea Maicii Domnului. Epitaful este purtat in procesiune in acelasi fel ca si Epitaful Mantuitorului in Saptamana Mare, cu exceptia ca nu este asezat pe Sfanta Masa.

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a VI-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregatesc de botez) - Antifonul II

Antifonul II - „*Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Carele neschimbat Te-ai întrupat și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi!*”

Inspirată în mod direct de anatema a X-a a sinodului V ecumenic din anul 553 („*Dacă cineva nu mărturisește că Domnul nostru Iisus Hristos Care S-a răstignit cu trupul este Dumnezeu adevărat și Domn al slavei din Sfânta Treime, să fie anatema*”) și exprimată sub formă de rugăciune, această **mărturisire de credință sintetizează învățătura hristologică a Bisericii**, așa cum a fost ea definită de către sinoadele ecumenice de până atunci: Antifonul al II-lea este o mărturisire de credință în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care ne-a deschis calea spre Împărăția lui Dumnezeu și ne dăruiește puterea de a intra în ea.:

“Numai atât bine putem face, câtă suferință putem ridica de pe el”

Părintele Arsenie Boca

Programul săptămânii 12 august 2012 – 19 august 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	12 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea lunaticului)
Luni	13 august 2012	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului
Mărti	14 august 2012	18 - 20 - Vecernia și Prohodul Maicii Domnului
Miercuri	15 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Adormirea Maicii Domnului)
Joi	16 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Sf. Martiri Brâncoveni)
Vineri	17 august	9 - 11 - Taina Sf. MASLU
Vineri	17 august	18 - 19 - Slujba acatistului
Sâmbătă	18 august	8 - 11 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	18 august	17 - 18 - Vecernia Duminicii a XI-a după Rusalii
Duminică	12 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda datornicului nemilostiv)